

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 12.3.2012
COM(2012) 100 final

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών»)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	Εισαγωγή.....	2
2.	Το Δίκτυο ΣΠΚ: Πρόσφατες εξελίξεις στο νομικό και θεσμικό πλαίσιο	3
2.1.	Το νομικό πλαίσιο	3
2.2.	Πρόσφατες εξελίξεις στο θεσμικό πλαίσιο	3
2.3.	Το Σύστημα ΣΠΚ.....	4
2.4.	Πόροι που διατίθενται στο δίκτυο ΣΠΚ	5
2.5.	Η επιτροπή ΣΠΚ	6
3.	Το δίκτυο ΣΠΚ: πολλές βελτιώσεις, αλλά πρέπει να γίνουν πολλά ακόμη.....	6
3.1.	Στατιστικές τάσεις την περίοδο αναφοράς.....	6
3.2.	Γενική εκτίμηση	7
3.3.	Το σύστημα ΣΠΚ: απαιτούνται και άλλες προσπάθειες.....	9
4.	Άλλοι τομείς συνεργασίας: κοινές δραστηριότητες και ανταλλαγή υπαλλήλων.....	11
4.1.	Κοινές δραστηριότητες και ανταλλαγή υπαλλήλων	11
4.2.	Διεθνής συνεργασία	11
5.	Συμπεράσματα και προοπτικές	11
5.1.	Συμπεράσματα	11
5.2.	Οι προοπτικές.....	13
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	15

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών»)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εσωτερική αγορά αποτελεί πλέον μέρος της καθημερινής ζωής των καταναλωτών κάθε φορά που αγοράζουν αγαθά και υπηρεσίες. Για να αξιοποιηθούν πλήρως τα δυνητικά οφέλη και οι νέες ευκαιρίες που προσφέρει σε όρους επιλογής, ποιότητας και τιμών, οι ευρωπαίοι καταναλωτές πρέπει να είναι πεπεισμένοι για την προστασία των δικαιωμάτων τους, οπουδήποτε επιλέξουν να πραγματοποιήσουν τις αγορές τους. Αυτό αφορά κατ' εξοχήν τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά.

Ο κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών¹ («ο κανονισμός») εκδόθηκε το 2004 γι' αυτόν τον σκοπό. Ορίζει ένα πλαίσιο που επιτρέπει στους φορείς επιβολής του νόμου στα κράτη μέλη να συνεργάζονται στενά για την ταχεία και αποτελεσματική ανάλυση των εμπορικών πρακτικών που παραβιάζουν τη νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών, όταν οι καταναλωτές και οι έμποροι είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικές χώρες. Για τις επιχειρήσεις, ο κανονισμός εγγυάται ίσους όρους ανταγωνισμού και διασφαλίζει τον αποκλεισμό των ανέντιμων συναλλασσόμενων από την αγορά.

Η παρούσα έκθεση υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού, το οποίο προβλέπει την αξιολόγηση της εφαρμογής του σε διετή βάση. Η παρούσα έκθεση καλύπτει τα έτη 2009 και 2010. Είναι η δεύτερη διετής έκθεση της Επιτροπής².

Η έκθεση συνδυάζει την εκτίμηση των εξελίξεων από την Επιτροπή με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή το πρώτο τρίμηνο του 2011 με τη μορφή εθνικών εκθέσεων. Εστιάζεται στις λειτουργίες του δικτύου ΣΠΚ που συστάθηκε βάσει του κανονισμού και εξετάζει ιδίως αν αντιμετωπίστηκαν ικανοποιητικά οι ελλείψεις που εντόπισε η Επιτροπή στη διετή έκθεση του 2009.

Η έκθεση πρέπει επίσης να συσχετιστεί με τον τρέχοντα προβληματισμό κατά πόσον έχει επιτευχθεί ο στόχος του κανονισμού να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών³.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών»), ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1.

² COM(2009) 336 τελικό της 2.7.2009.

³ Άρθρο 1 του κανονισμού.

2. ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΣΠΚ: ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1. Το νομικό πλαίσιο

Οι προβλεπόμενοι από τον κανονισμό μηχανισμοί συνεργασίας εφαρμόζονται μόνο για την επιβολή των νομικών πράξεων που παρατίθενται στο παράρτημά του.

Από την έκδοση του κανονισμού το 2004, το παράρτημά του τροποποιήθηκε με διάφορες νομοθετικές προτάσεις που αφορούσαν ιδίως την επέκταση του καταλόγου των νομικών πράξεων (π.χ., τον Νοέμβριο του 2009, περιλήφθηκε στον κατάλογο το άρθρο 13 της οδηγίας για τα την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες⁴). Θεσπίστηκαν και άλλες αλλαγές με την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας για την παραπλανητική και συγκριτική διαφήμιση⁵ και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την καταναλωτική πίστη.

Για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ως προς το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, η Επιτροπή υπέβαλε το 2010 νομοθετική πρόταση⁶, η οποία εγκρίθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού, ώστε να αποτυπωθούν όλες οι αλλαγές που επήλθαν από το 2004. Θα διασαφηνίσει ιδίως το νομικό καθεστώς σχετικά με την εισαγωγή της νέας οδηγίας 2008/48/ΕΚ⁷ για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης⁸.

2.2. Πρόσφατες εξελίξεις στο θεσμικό πλαίσιο

Το δίκτυο ΣΠΚ απαρτίζεται από τις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου τις οποίες κοινοποίησαν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή. Ο κατάλογος αυτών των αρχών δημοσιεύεται κάθε έτος στην Επίσημη Εφημερίδα⁹.

Γενικώς, από το 2009 το θεσμικό πλαίσιο του δικτύου άρχισε να σταθεροποιείται περισσότερο, ενώ τα δύο πρώτα έτη λειτουργίας χαρακτηρίστηκαν από τις προσπάθειες των κρατών μελών για την πλήρη σύσταση του δικτύου ΣΠΚ.

Ορισμένες από τις ανωτέρω τροποποιήσεις του παραρτήματος του κανονισμού είχαν επίπτωση στο δίκτυο: 1) οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/48/ΕΚ για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης είχαν εξαιρεθεί προσωρινά μέχρι να εκδοθεί η τροποποίηση του κανονισμού και 2) συνδέονται οι νέες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του άρθρου 13 της οδηγίας για τα την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, όπως κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή.

Η εφαρμογή όλων των άλλων προσαρμογών του δικτύου που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή, όπως οι προσαρμογές λόγω αλλαγών σε υπουργικά χαρτοφυλάκια σε εθνικό επίπεδο, θα μπορούσε να γίνει χωρίς δυσμενείς επιπτώσεις στο δίκτυο, με εξαίρεση ένα κράτος μέλος που αναφέρει σημαντικές δυσκολίες και καθυστερήσεις σε εθνικό επίπεδο για μία αρχή.

⁴ EE L 201 της 31.7.2002, σ. 37.

⁵ EE L 376 της 27.12.2006, σ. 21.

⁶ EE L 259 της 4.10.2011, σ. 1.

⁷ EE L 133 της 22.5.2008, σ. 66.

⁸ Το παράρτημα του κανονισμού ΣΠΚ μπορεί να τροποποιηθεί περαιτέρω τα επόμενα έτη λόγω της έκδοσης νέων νομοθετικών πράξεων στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών.

⁹ Τελευταία δημοσίευση: πλήρης κατάλογος στην EE C 206 της 2.9.2011 και προσθήκη στην EE C 356 της 6.12.2011.

Η παντελής απουσία σύνδεσης με το κοινό εργαλείο ΤΠ που χρησιμοποιεί το δίκτυο είναι πλέον οριακή και παρατηρείται γενικά σε τομείς στους οποίους η συνεργασία εξακολουθεί να είναι περιστασιακή (π.χ. εφαρμογή των άρθρων 86-100 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ). Η Επιτροπή εξακολουθεί να παρακολουθεί στενά αυτές τις καταστάσεις.

2.3. Το Σύστημα ΣΠΚ

Το κεντρικό στοιχείο του δικτύου ΣΠΚ είναι το σύστημα ΣΠΚ, το κοινό εργαλείο ΤΠ που χρησιμοποιούν οι αρχές για την ανταλλαγή πληροφοριών.

Κατά την περίοδο αναφοράς, η Επιτροπή συνέχισε τις προσπάθειές της να βελτιώσει το εργαλείο ΤΠ, ώστε να είναι περισσότερο φιλικό προς τον χρήστη, με τη βοήθεια της ομάδας των βασικών χρηστών που συστάθηκε το 2006.

Οι εκτενείς προπαρασκευαστικές εργασίες πριν από την ανάπτυξη νέων λειτουργιών ΤΠ ολοκληρώθηκαν για το άρθρο 9 του κανονισμού. Η εφαρμογή αυτού του άρθρου στο εργαλείο ΤΠ καθυστέρησε σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη, για να αποκτηθεί επαρκής πρακτική πείρα στο πλαίσιο των σαρώσεων, των πρώτων συντονισμένων δραστηριοτήτων για την εποπτεία της αγοράς και την επιβολή της νομοθεσίας που πραγματοποιήθηκαν από το δίκτυο ΣΠΚ. Η εφαρμογή το 2012 αυτών των νέων λειτουργιών θα διευκολύνει τον συντονισμό των δραστηριοτήτων επιβολής της νομοθεσίας με τη συμμετοχή διαφόρων αρχών.

Άλλες σχεδιαζόμενες βελτιώσεις που προτάθηκαν από τους χρήστες περιλαμβάνουν την αναβάθμιση της λειτουργίας αναζήτησης και την ανάπτυξη του συστήματος ΣΠΚ σε πολυγλωσσικό εργαλείο. Οι χρήστες ανέφεραν επίσης ότι η ανταπόκρισή του είναι σχετικά αργή. Το ζήτημα αυτό διερευνήθηκε από τις υπηρεσίες ΤΠ της Επιτροπής και αντιμετωπίζεται.

Η περίοδος αναφοράς χαρακτηρίστηκε επίσης από θέματα προστασίας προσωπικών δεδομένων. Η βασική προτεραιότητα της Επιτροπής ήταν να εφαρμοστούν οι περισσότερες από τις συστάσεις που διατύπωσε τον Σεπτέμβριο του 2007 η ομάδα εργασίας του άρθρου 29, στην οποία συμμετέχουν οι εθνικές αρχές προστασίας δεδομένων. Η σχετική απόφαση¹⁰ και σύσταση¹¹ της Επιτροπής συντάχθηκαν και συζητήθηκαν με τα κράτη μέλη το 2010 και εγκρίθηκαν επίσημα την 1η Μαρτίου του 2011. Είχαν εφαρμοστεί προηγουμένως το 2009 πρόσθετες διασφαλίσεις προστασίας των προσωπικών δεδομένων στο σύστημα ΣΠΚ, π.χ. με τη μορφή προειδοποίησης των χρηστών με αναδυόμενα παράθυρα σε βασικά στάδια της ροής εργασίας.

Κατά το διάστημα αυτό, η Επιτροπή συνεργάστηκε επίσης στενά με τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) για να ολοκληρωθεί η διαδικασία του εκ των προτέρων ελέγχου. Η γνωμοδότηση του¹² ΕΕΠΔ επιβεβαιώνει ότι ο κανονισμός παρέχει ασφαλή νομική βάση για την ανταλλαγή πληροφοριών και χαιρετίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής να ενσωματώσει το ζήτημα της προστασίας των δεδομένων στον σχεδιασμό του εργαλείου ΤΠ και στις κοινές διαδικασίες χειρισμού

¹⁰ ΕΕ L 59 της 4.3.2011, σ. 63.

¹¹ ΕΕ L 57 της 2.3.2011, σ. 44.

¹² Γνωμοδότηση του ΕΕΠΔ όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής 2011/141/ΕΕ και τη σύσταση της Επιτροπής 2011/136/ΕΕ σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή των κανόνων προστασίας των δεδομένων στο ΣΣΠΚ, της 5ης Μαΐου 2011.

που θεσπίστηκαν για το δίκτυο. Ο ΕΕΠΔ προτείνει, ωστόσο, να εξεταστούν οι δυνατότητες περαιτέρω βελτιώσεων.

Το πλέον επείγον ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί είναι η εξεύρεση ενός εύχρηστου μηχανισμού για τον χειρισμό των εισερχόμενων αιτήσεων από υποκείμενα δεδομένων σχετικά με τα δικαιώματα πρόσβασης και των απαντήσεων σε αυτές τις αιτήσεις. Η δημιουργία ενός τέτοιου συντονιστικού μηχανισμού αποδεικνύεται ιδιαίτερα περίπλοκη. Η σημαντικότερη πρόκληση θα είναι η εξεύρεση μιας σωστής ισορροπίας ανάμεσα στο δικαίωμα του ιδιωτικού απορρήτου και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και στην ανάγκη ανταλλαγής πληροφοριών στο πλαίσιο της συνεργασίας για την επιβολή της νομοθεσίας και τη διενέργεια ερευνών βάσει του κανονισμού, με στόχο τον τερματισμό των παραβιάσεων της νομοθεσίας της ΕΕ για την προστασία των καταναλωτών. Το ζήτημα περιπλέκεται περισσότερο από το γεγονός ότι υπάρχουν σημαντικές αποκλίσεις ανάμεσα στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών περί προστασίας των καταναλωτών και των προσωπικών δεδομένων.

Η εφαρμογή των άλλων μέτρων που πρότείνει ο ΕΕΠΔ, όπως η ανάπτυξη νέων λειτουργιών ΤΠ, θα εκτιμηθεί σε ένα δεύτερο στάδιο, όταν συμφωνηθούν οι αρχές ενός κοινού μηχανισμού συντονισμού μεταξύ των αρχών που απαρτίζουν το δίκτυο και της Επιτροπής.

2.4. Πόροι που διατίθενται στο δίκτυο ΣΠΚ

Όπως και το 2009, οι εθνικές διευθύνσεις παρέχουν περιορισμένα στοιχεία για τους πόρους που διέθεσαν οι εθνικές αρχές για την εφαρμογή του κανονισμού. Στις περισσότερες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη αναφέρουν ότι οι δραστηριότητες του ΣΠΚ εντάσσονται στις γενικές δραστηριότητες και τον προϋπολογισμό των αρχών. Συνεπώς, φαίνεται πρακτικά αδύνατη η συλλογή ειδικών δεδομένων για το ΣΠΚ.

Διάφορες εκθέσεις αναφέρουν, χωρίς να παρέχουν συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με τους πόρους, ότι οι αρχές θα ενδιαφέρονταν να αυξήσουν τη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες του ΣΠΚ, αλλά συχνά δυσκολεύονται να λάβουν αποφάσεις λόγω των περιορισμένων διαθέσιμων πόρων. Αυτό αφορά ιδίως, αλλά όχι μόνο, τις κοινές δραστηριότητες του δικτύου, καθώς και τις ανταλλαγές υπαλλήλων, που αμφότερες συγχρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Με βάση τα δεδομένα που έχει προς το παρόν στη διάθεσή της η Επιτροπή, δεν είναι δυνατό να εκτιμηθεί με ασφάλεια αν τα κράτη μέλη τηρούν πλήρως την υποχρέωσή τους βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 7 του κανονισμού, το οποίο απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές να διαθέτουν τους αναγκαίους πόρους.

Οι εθνικές εκθέσεις παρέχουν, ωστόσο, ορισμένα στοιχεία ότι οι ανεπαρκείς πόροι των αρμόδιων αρχών ενδέχεται να περιορίζουν την αποδοτικότητα (και, κατά συνέπεια, την αποτελεσματικότητα) του δικτύου. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό αφορά τα ενιαία γραφεία σύνδεσης τα οποία, ως συντονιστές σε εθνικό επίπεδο, διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην εφαρμογή του κανονισμού, ιδίως σε χώρες στις οποίες τα καθήκοντα επιβολής του νόμου βάσει του κανονισμού είναι επιμερισμένα σε περισσότερες αρχές. Το ζήτημα θα αναλυθεί διεξοδικότερα στο πλαίσιο της τρέχουσας συνολικής αξιολόγησης του δικτύου ΣΠΚ.

2.5. Η επιτροπή ΣΠΚ

Ο κανονισμός θεσπίζει επιτροπή από αντιπροσώπους των κρατών μελών, την επιτροπή ΣΠΚ, για να συνεπικουρεί την Επιτροπή στα εκτελεστικά της καθήκοντα.

Κατά την περίοδο αναφοράς, η επιτροπή συνήλθε 3 έως 4 φορές ετησίως. Στις 6 Δεκεμβρίου 2010 εξέδωσε θετική γνώμη για σχέδιο τροποποίησης της απόφασης της Επιτροπής¹³ για την εφαρμογή του κανονισμού, που εξέδωσε η Επιτροπή την 1η Μαρτίου 2011. Η τροποποίηση θέσπισε νέους κανόνες εφαρμογής του άρθρου 9 του κανονισμού και κάλυψε τα κενά διευκρινίζοντας τους λόγους για τη διαγραφή πληροφοριών από το σύστημα ΣΠΚ.

Ο ρόλος της επιτροπής είναι καθοριστικός για το Δίκτυο ΣΠΚ. Παρέχει ιδίως πλατφόρμα διαλόγου για τις τάσεις στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών· συμβάλλει στην ανάπτυξη κοινής προσέγγισης του ζητήματος της επιβολής της νομοθεσίας στο εσωτερικό του δικτύου ΣΠΚ μέσω της έγκρισης κοινών προτύπων και κατευθυντήριων γραμμών (όπως το εγχειρίδιο για έρευνες στο διαδίκτυο, οι κατευθυντήριες γραμμές λειτουργίας του ΣΠΚ) και παρέχει επιχειρησιακές οδηγίες στο δίκτυο ΣΠΚ με τη μορφή ετήσιων σχεδίων δράσης για την επιβολή της νομοθεσίας. Τα σχέδια δράσης για την επιβολή της νομοθεσίας εστιάζονται στις κοινές δραστηριότητες του δικτύου, όπως οι ετήσιοι έλεγχοι στο Διαδίκτυο, οι «σαρώσεις».

Η επιτυχία του δικτύου ΣΠΚ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το αν η επιτροπή δώσει την αναγκαία ώθηση και στήριξη για την επίτευξη των στόχων του δικτύου.

Η Επιτροπή εξετάζει διεξοδικότερα αν θα μπορούσε να διαδραματίσει κάποιο ρόλο το δίκτυο για την πολιτική καταναλωτών (CPN), το οποίο απαρτίζεται από Γενικούς Διευθυντές των εθνικών υπουργείων που είναι αρμόδια για τους καταναλωτές.

3. ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΣΠΚ: ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

3.1. Στατιστικές τάσεις κατά την περίοδο αναφοράς

Συνολικά, το δίκτυο έχει χειριστεί συγκρίσιμο αριθμό υποθέσεων με αυτόν της προηγούμενης περιόδου αναφοράς, δηλ. περίπου 540 αιτήσεις, είτε για παροχή πληροφοριών είτε για τη λήψη μέτρων επιβολής της νομοθεσίας, με σκοπό τον τερματισμό διαπιστωθείσας παράβασης¹⁴. Έχει μειωθεί, ωστόσο, σημαντικά ο αριθμός προειδοποιήσεων, δηλ. ο αριθμός μηνυμάτων που αποστέλλει μονομερώς μια αρχή στις άλλες αρμόδιες αρχές για να τις προειδοποιήσει για παραβίαση της νομοθεσίας περί της προστασίας των καταναλωτών η οποία διαπιστώθηκε ή για την οποία υπάρχουν εύλογες υπόνοιες.

Όσον αφορά τις παραβάσεις οδηγίων, οι συνηθέστεροι τύποι παραβάσεων τις οποίες χειρίζεται το δίκτυο είναι οι παραβιάσεις των διατάξεων για τις πρακτικές παραπλανητικής και/ή δόλιας διαφήμισης, οι οποίες καλύπτονται από την οδηγία

¹³ Απόφαση 2007/76/ΕΚ της Επιτροπής – ΕΕ L 32 της 6.2.2007, σ. 192.

¹⁴ Ως προς αυτό, πρέπει να επισημανθεί ότι το δίκτυο ασχολείται μόνο με παραβιάσεις των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών σε διασυνοριακές καταστάσεις και όχι ατομικές καταγγελίες. (άρθρα 1 και 3 του κανονισμού ΣΠΚ).

2005/29/EK σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές¹⁵, και ακολουθούν οι παραβάσεις των διατάξεων της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο¹⁶.

Οι περισσότερες υποθέσεις τις οποίες χειρίστηκε το δίκτυο από την αρχή αφορούν πρακτικές που χρησιμοποιούν επιγραμμικά μέσα διαφήμισης: το 2010, το 45% των αιτήσεων παροχής πληροφοριών αφορούσαν μηνύματα που απευθύνονταν σε καταναλωτές με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μηνύματα με κείμενο ή στο διαδίκτυο. Ο αντίστοιχος αριθμός για τις αιτήσεις επιβολής της νομοθεσίας αυξήθηκε σε 77%. Αυτό οφείλεται εν μέρει στις ετήσιες σαρώσεις που πραγματοποίησε το δίκτυο ΣΠΚ. Σε αυτές τις σαρώσεις, οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν ταυτόχρονα ιστότοπους σε έναν δεδομένο τομέα για να ελέγξουν τη συμμόρφωση με τις νομικές υποχρεώσεις. Η παρακολούθηση των διασυνοριακών παραβάσεων που ανιχνεύονται στο πλαίσιο αυτών των συντονισμένων επιχειρήσεων έχει ως φυσικό επακόλουθο την αύξηση των ανταλλαγών μεταξύ των αρχών. Επιπλέον, οι νέες τεχνολογίες (όπως το Διαδίκτυο) προσφέρουν ευκαιρίες για εύκολη πρόσβαση σε έναν δυναμικά μεγάλο αριθμό καταναλωτών και, από αυτή την άποψη, υπάρχουν περισσότερες πιθανότητες τυπικής «παραβάσης ΣΠΚ» σε βάρος των συλλογικών συμφερόντων.

Από το δεύτερο εξάμηνο του 2009 σημειώνεται σχετική κάμψη της δραστηριότητας χειρισμού περιπτώσεων από το δίκτυο, η οποία συνδέεται με τη μείωση του αριθμού νέων περιπτώσεων που ανοίγουν οι αρμόδιες αρχές. (Βλ. παράρτημα της έκθεσης για τα στατιστικά στοιχεία 2009-2010). Μέχρι στιγμής, από αυτή την τάση εξαιρούνται οι αιτήσεις επιβολής της νομοθεσίας, ο αριθμός των οποίων παρέμεινε σχετικά σταθερός με την εγγραφή 120 νέων περιπτώσεων στο σύστημα ΣΠΚ μέχρι τα τέλη του 2010.

Οι ακριβείς αιτίες αυτής της τάσης δεν έχουν ακόμη διευκρινιστεί και είναι πιθανόν να συντρέχουν αρκετοί παράγοντες. Οι αρχές δεν έχουν αναφέρει μείωση του αριθμού των διασυνοριακών παραβάσεων της νομοθεσίας για τους καταναλωτές, αλλά επισημαίνουν στις εκθέσεις τους την ανάγκη να δοθεί μεγαλύτερη προτεραιότητα στην επιβολή της νομοθεσίας. Ως προς αυτό, πρέπει να επισημανθεί ότι οι περισσότερες πρόσφατες σαρώσεις ανίχνευσαν λιγότερες διασυνοριακές παραβάσεις από τις πρώτες. Ένας άλλος παράγοντας που θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν εξοικειωθεί περισσότερο με τους κανόνες συνεργασίας βάσει του κανονισμού ΣΠΚ. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του αριθμού των περιπτώσεων, αλλά τη βελτίωση της επεξεργασίας τους και την ορθολογικότερη χρήση των μηχανισμών συνεργασίας βάσει του κανονισμού. Ο καλύτερος χειρισμός υποθέσεων αποτυπώνεται επίσης και στη μείωση του μέσου χρόνου επεξεργασίας αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής, ο οποίος, όσον αφορά τις αιτήσεις επιβολής της νομοθεσίας, μειώθηκε από 177 ημέρες το 2008 σε 92 ημέρες το 2010. Τέλος, πρέπει να εξεταστούν ορισμένα τεχνικά ζητήματα: η βάση δεδομένων επιτρέπει πλέον τον χειρισμό περιπτώσεων πολλαπλών παραβάσεων, ενώ, κατά το πρώτο έτος, οι αρμόδιες αρχές έπρεπε να δημιουργούν περισσότερες παράλληλες υποθέσεις, δηλ. μία για κάθε παράβαση.

3.2. Γενική εκτίμηση

Η περίοδος αναφοράς της παρούσας έκθεσης μπορεί να χαρακτηριστεί συνοπτικά ως περίοδος σταθεροποίησης και εδραίωσης των δραστηριοτήτων του δικτύου, παρά

¹⁵ EE L 149 της 11.6.2005, σ. 22.

¹⁶ EE L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

τους περιορισμούς που ανέφεραν οι αρχές λόγω του δυσχερούς οικονομικού και χρηματοπιστωτικού περιβάλλοντος στο οποίο όφειλαν να λειτουργήσουν. Αυτό είναι το γενικό συμπέρασμα που συνάγεται από τις διετεείς εκθέσεις των κρατών μελών και την εμπειρία της ίδιας της Επιτροπής από την παρακολούθηση του δικτύου.

Οι περισσότερες αρχές θεωρούν ότι το δίκτυο έχει ξεπεράσει τα αρχικά προβλήματα που χαρακτήριζαν τα δύο πρώτα έτη λειτουργίας. Η μείωση της μέσης διάρκειας (βλ. πίνακα 4 του παραρτήματος) των υποθέσεων δείχνει ότι οι αρμόδιοι υπάλληλοι των διαφόρων αρχών χειρίζονται ολοένα και με μεγαλύτερη άνεση τις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που λαμβάνουν μέσω του δικτύου.

Το δίκτυο ΣΠΚ έχει αναπτύξει έναν στέρεο πυρήνα κοινών δραστηριοτήτων πέρα από τη διμερή συνεργασία για την επιβολή της νομοθεσίας. Σκοπός αυτής της κοινής προσπάθειας είναι να δοθεί νέα ευρωπαϊκή διάσταση στην επιβολή της νομοθεσίας και εν τέλει στη βελτίωση της προστασίας των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά. Τα δύο προηγούμενα έτη αυτή η κοινή προσπάθεια επιβολής της νομοθεσίας έγινε αναπόσπαστο μέρος των δραστηριοτήτων του δικτύου. Οι έρευνες τις οποίες πραγματοποιεί το δίκτυο κάθε έτος στο Διαδίκτυο, δηλ. οι σαρώσεις, αποτελούν το κεντρικό στοιχείο αυτού του έργου. Παράγουν συγκεκριμένα αποτελέσματα για τους καταναλωτές στο στάδιο της από κοινού επιβολής της νομοθεσίας, κατά τη διάρκεια του οποίου οι αρμόδιες αρχές παρακολουθούν τις ανιχνευθείσες παραβάσεις για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση. Στα τέλη του 2010 μια ομάδα αρμόδιων αρχών ανέλαβε ένα νέο έργο (που συγχρηματοδοτείται από την Επιτροπή) το οποίο διερευνά εναλλακτικές δυνατότητες για την περαιτέρω αναβάθμιση των ικανοτήτων το δικτύου για επιγραμμική επιβολή της νομοθεσίας, μέσω βελτιωμένων τεχνικών και μιας συστηματικότερης ανταλλαγής γνώσεων και εμπειριών.

Η πρόσφατη εξέλιξη του δικτύου μπορεί εν μέρει να αποδοθεί στο γεγονός ότι, τα δύο προηγούμενα έτη οι αρχές έμαθαν να συνεργάζονται μέσω του δικτύου, δηλ. εξοικειώθηκαν (περισσότερο) με τους μηχανισμούς συνεργασίας που θέσπισε ο κανονισμός ΣΚΠ και με το εργαλείο ΤΠ που ανέπτυξε η Επιτροπή για τις ανταλλαγές πληροφοριών μέσω του δικτύου.

Η τάση δείχνει, ωστόσο, όπως επισημαίνουν πολλές εθνικές διετεείς εκθέσεις, ότι η εφαρμογή των μέτρων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν το 2009 στην πρώτη διετή έκθεση είχε θετικά αποτελέσματα.

Οι ανάγκες κατάρτισης αντιμετωπίστηκαν αποτελεσματικότερα, εφόσον οι αρμόδιες αρχές εκπονούν ετήσια προγράμματα κατάρτισης. Το 2009 δημιουργήθηκε δίκτυο εθνικών εκπαιδευτών, ώστε να διευρυνθούν οι δυνατότητες της Επιτροπής στον τομέα της κατάρτισης. Κατά την περίοδο αναφοράς, αναδιοργανώθηκε επίσης το κεντρικό γραφείο βοήθειας για να ανταποκρίνεται ταχύτερα στις έρευνες των χρηστών.

Ο προγραμματισμός κοινών δραστηριοτήτων (και κατά συνέπεια πόρων) μέσω της έκδοσης ετήσιων σχεδίων δράσης για την επιβολή της νομοθεσίας παρέχει ασφαλή, δομημένη και διαφανή διαδικασία προγραμματισμού. Τα σχέδια αυτά συμβάλλουν στον εντοπισμό των τομέων κοινού ενδιαφέροντος και καλύπτουν όλες τις κοινές δραστηριότητες που υλοποιούνται από το δίκτυο, συμπληρωματικά προς τη βασική συνεργασία επιβολής της νομοθεσίας (που κατά κανόνα είναι διμερής).

Η παραγωγή εγγράφων με οδηγίες συνέβαλε στη διαμόρφωση κοινής αντίληψης ως προς τον τρόπο συνεργασίας στο εσωτερικό του δικτύου ΣΠΚ. Τα έγγραφα αυτά

περιλαμβάνουν ιδίως τις «κατευθυντήριες γραμμές λειτουργίας του ΣΠΚ» που συντάσσονται από την Επιτροπή και παρέχουν πρακτικές οδηγίες για την εφαρμογή των μηχανισμών συνεργασίας ΣΠΚ, βάσει της κοινής πρακτικής που προέκυψε από τις συζητήσεις με τις αρχές σε εργαστήριο που οργανώθηκε τον Δεκέμβριο του 2009 σχετικά με τις δραστηριότητες του δικτύου.

Τα εργαστήρια που οργανώνονται τακτικά από το 2009 παρέχουν στις αρχές μια πρόσθετη ευκαιρία για ανταλλαγή απόψεων, βέλτιστων πρακτικών και συνεργασίας για την επίτευξη μιας κοινής αντίληψης και/ή μεθόδου επιβολής της νομοθεσίας. Τα θέματα που συζητούνται σε αυτά τα εργαστήρια συμφωνούνται με τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο των συζητήσεων των ετήσιων σχεδίων δράσης για την επιβολή της νομοθεσίας. Καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα συζητήσεων που καλύπτουν εξειδικευμένα νομικά ζητήματα επιβολής όλου ή μέρους της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών, που παρατίθεται στο παράρτημα του κανονισμού, μέχρι συζητήσεις περισσότερο επιχειρησιακού χαρακτήρα σχετικά με τον τρόπο χειρισμού μιας αίτησης για τη λήψη μέτρων επιβολής της νομοθεσίας.

Ενώ κατά την τελευταία διετία έχουν εδραιωθεί αναμφίβολα οι δραστηριότητες του δικτύου ΣΠΚ, είναι εξίσου σαφές ότι δεν έχει ακόμη αξιοποιηθεί το πλήρες δυναμικό του δικτύου. Ορισμένα κράτη μέλη δεν έχουν εκδώσει ποτέ αίτηση αμοιβαίας συνδρομής (ή έστω προειδοποίηση) και ένας όχι αμελητέος αριθμός κρατών μελών έχει χειριστεί λιγότερες από 5 αιτήσεις ανεξαρτήτως τύπου. Με βάση τα μέχρι τώρα δεδομένα, δεν είναι περισσότερα από 9 τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν το σύστημα ενεργά από την έναρξη της λειτουργίας του.

3.3. Το σύστημα ΣΠΚ: απαιτούνται και άλλες προσπάθειες

Κατά τα πρώτα έτη δραστηριότητας, οι προσπάθειες των αρχών εστιάστηκαν κυρίως στο να εξασφαλίσουν την πρόσβαση στο εργαλείο ΤΠ και να εξοικειωθούν με τους νέους μηχανισμούς συνεργασίας. Το κύριο βάρος μετατοπίζεται τώρα στην πλήρη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που παρέχει το δίκτυο, για να αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Απαιτείται περισσότερη προσπάθεια ιδίως στους κατωτέρω τομείς.

Ένας σημαντικός αριθμός αρχών εξακολουθεί να μην χρησιμοποιεί συστηματικά τους μηχανισμούς συνεργασίας που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό ΣΠΚ. Αυτό αφορά κυρίως, αλλά όχι αποκλειστικά, την επιβολή της τομεακής νομοθεσίας που παρατίθεται στο παράρτημα του κανονισμού ΣΠΚ. Όπως επισημάνθηκε στην πρώτη διετή έκθεση, η ύπαρξη παράλληλων δικτύων σε αυτούς τους τομείς¹⁷ είχε ενδεχομένως επίπτωση στην αποτελεσματικότητα του δικτύου ΣΠΚ, αλλά αυτό δεν έχει επιβεβαιωθεί ακόμη. Επιπλέον, πολλές υπηρεσίες καταναλωτών στα κράτη μέλη χρησιμοποιούν σπάνια το δίκτυο ΣΠΚ. Απαιτείται διεξοδικότερη ανάλυση.

Δεν υπάρχει ενιαία αντίληψη για το πώς πρέπει να χρησιμοποιούνται τα εργαλεία συνεργασίας που θέσπισε ο κανονισμός, μολονότι έχουν συμφωνηθεί κοινοί κανόνες και έχουν εκδοθεί έγγραφα με οδηγίες. Αυτό οφείλεται στην ελλιπή γνώση των κανόνων και τη σχετική έλλειψη πειθαρχίας στην εφαρμογή τους (π.χ. ελάχιστες

¹⁷ Αυτό εφαρμόζεται στον κανονισμό 261/2004 σχετικά με τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, στα άρθρα 86 έως 100 της οδηγίας 2001/83/EK για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις στις εθνικές διετείς εκθέσεις, στα άρθρα της οδηγίας για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων.

αρχές υποβάλλουν τακτικά αναφορά για την πρόοδο των δραστηριοτήτων έρευνας και επιβολής της νομοθεσίας), αλλά υπάρχουν και ουσιαστικότερες διαφορές που εμποδίζουν την αποτελεσματικότερη χρήση των μηχανισμών του ΣΠΚ. Αυτό αφορά ειδικότερα τις προειδοποιήσεις, όπου δεν υπάρχει μία κοινή προσέγγιση των αρχών ως προς τον τρόπο και τον χρόνο χρησιμοποίησής τους, καθώς και τις αιτήσεις για τη λήψη μέτρων επιβολής της νομοθεσίας, για τις οποίες οι αρχές έχουν (πολύ) διαφορετικά πρότυπα νομικής ανάλυσης και αποδείξεων.

Δεν υπάρχει κοινή προσέγγιση ως προς τον καθορισμό προτεραιοτήτων του δικτύου για την επιβολή της νομοθεσίας. Τα ετήσια σχέδια δράσης για την επιβολή της νομοθεσίας προσδιορίζουν τομείς κοινού ενδιαφέροντος, αλλά δεν καλύπτουν όλες τις δραστηριότητες του δικτύου. Η βασική πρόκληση θα είναι να συνεχιστούν οι προσπάθειες για την ανάπτυξη μιας κοινής αντιμετώπισης των ζητημάτων που αφορούν τους καταναλωτές και, ενδεχομένως, για την έγκριση κοινών προτύπων που θα διασφαλίζουν ότι όλες οι αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν το δίκτυο ΣΠΚ με παρόμοιο τρόπο, χωρίς ωστόσο να ακυρώνεται η υποχρέωση ανταπόκρισης σε μια αίτηση συνδρομής.

Το δίκτυο δεν μπόρεσε να συμβάλει στη δημιουργία μιας «εταιρικής ταυτότητας» και εξακολουθεί να αποτελεί κατά κύριο λόγο ένα εικονικό δίκτυο που συνδέεται με ένα κοινό εργαλείο ΤΠ. Οι επαφές μεταξύ χειριστών υποθέσεων που δεν αφορούν τον χειρισμό μιας συγκεκριμένης υπόθεσης αποτελούν εξαίρεση, γεγονός που εξηγεί ενδεχομένως γιατί το δίκτυο δεν έχει χρησιμοποιήσει ποτέ το φόρουμ στο σύστημα ΣΠΚ. Οι γλωσσικές δυσκολίες, αν και υπαρκτές, δεν είναι αρκετές για να εξηγήσουν την απουσία ανταλλαγών ανάμεσα στις αρμόδιες αρχές.

Το Δίκτυο ΣΠΚ εξακολουθεί να επηρεάζεται από ορισμένα οριζόντια ζητήματα, πολλά από τα οποία εντοπίστηκαν ήδη στη διετή έκθεση του 2009:

- Οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών για την προστασία των καταναλωτών στην ΕΕ καθιστούν τις διαδικασίες περισσότερο χρονοβόρες και περιπλέκουν τη συνεργασία, αφού οι αρχές οφείλουν πρώτα να επαληθεύουν αν είναι δυνατή η συνεργασία και σε ποιο βαθμό.
- Το ζήτημα της εφαρμοστέας νομοθεσίας εξακολουθεί να διχάζει το δίκτυο· στο πλαίσιο των εργαστηρίων που οργανώνονται γι' αυτό το θέμα έχουν ανακύψει νέα ζητήματα όσον αφορά το εφαρμοστέο δίκαιο και τους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες.
- Ελάχιστες είναι οι κοινοποιήσεις σχετικά με τους επιτυχείς χειρισμούς του δικτύου, ακόμα και στο εσωτερικό του δικτύου, γεγονός που θα μπορούσε να δημιουργήσει την εικόνα ότι το δίκτυο μπορεί να μην ικανοποιεί τις προσδοκίες. Παράλληλα, οι αρμόδιες αρχές είναι απρόθυμες να ανταλλάξουν πληροφορίες αυτού του είδους: μόνο δύο εθνικές διετείς εκθέσεις περιέχουν παραδείγματα επιτυχούς χειρισμού υποθέσεων, αν και αυτό ήταν μέρος του συμφωνηθέντος κοινού μηχανισμού.
- Υπάρχουν διστάμενες απόψεις ως προς τον ρόλο που θα έπρεπε να διαδραματίζει η Επιτροπή στο πλαίσιο της συνεργασίας για την επιβολή της νομοθεσίας.

4. ΑΛΛΟΙ ΤΟΜΕΙΣ ΣΥΝΕΓΓΑΣΙΑΣ: ΚΟΙΝΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

4.1. Κοινές δραστηριότητες και ανταλλαγή υπαλλήλων

Η Επιτροπή συνέχισε κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς να χρηματοδοτεί κοινές δραστηριότητες και ένα πρόγραμμα ανταλλαγής υπαλλήλων. Βασικός στόχος των δραστηριοτήτων αυτών είναι να παρασχεθεί στις αρχές του ΣΠΚ ένα πλαίσιο ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών και από κοινού εργασίας για να αποφευχθούν οι διπλές προσπάθειες και, το σημαντικότερο, να διευκολυνθεί η ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών.

Όπως συνέβη με τις εκθέσεις του 2009, τα στοιχεία που έχουν εισαχθεί στις εθνικές διετείς εκθέσεις σχετικά με τις δραστηριότητες αυτές είναι θετικά: οι αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν με φειδώ και συνέπεια τα κεφάλαια που διατίθενται σε αυτές κάθε έτος.

Παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται για να καταστούν οι δραστηριότητες περισσότερο ελκυστικές στις αρμόδιες αρχές, αυτές επισημαίνουν στις εκθέσεις τους παρόμοιες δυσκολίες με αυτές που εντοπίστηκαν το 2009.

Οι περιορισμένοι πόροι εμποδίζουν πολλές αρχές να συμμετέχουν σε ανταλλαγές υπαλλήλων ή σε κοινά έργα.

Οι σύνθετοι κανόνες που διέπουν τη διαδικασία εφαρμογής και τη συνακόλουθη διαχείριση των κεφαλαίων αποθαρρύνουν τις αρμόδιες αρχές να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες αυτού του τύπου. Οι γλωσσικές δυσκολίες είναι ένας ακόμη παράγοντας που εξηγεί τον σχετικά μικρό αριθμό ανταλλαγών υπαλλήλων.

Το πρόγραμμα για τις ανταλλαγές υπαλλήλων στερείται την αναγκαία ευελιξία για να υπάρχει ταχεία αντίδραση στις επείγουσες ανάγκες που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια των ερευνών.

4.2. Διεθνής συνεργασία

Το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Επιτροπή να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες για τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας σχετικά με την επιβολή της νομοθεσίας για τους καταναλωτές τον Μάιο του 2009. Κατά την περίοδο που καλύπτει η παρούσα έκθεση, πραγματοποιήθηκαν ορισμένες συνεδριάσεις με τον αντίστοιχο φορέα των ΗΠΑ, τη Federal Trade Commission (Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εμπορίου), αλλά ήταν δύσκολο να υπάρξει πρόοδος λόγω των διαφορετικών προσεγγίσεων του θέματος της προστασίας προσωπικών δεδομένων.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

5.1. Συμπεράσματα

Το δίκτυο ΣΠΚ έχει εισέλθει σε φάση εδραίωσης και σταθεροποίησης των δραστηριοτήτων του. Τα βασικά επιτεύγματα κατά την περίοδο που καλύπτει η παρούσα έκθεση είναι τα ακόλουθα:

- Τα αρχικά προβλήματα των πρώτων ετών (π.χ. δυσκολίες σύνδεσης ή άλλα τεχνικά ζητήματα που σχετίζονται με τη χρήση της βάσης δεδομένων) έχουν αντιμετωπιστεί.
- Οι αρμόδιες αρχές έχουν μάθει να χρησιμοποιούν αποτελεσματικότερα τα εργαλεία συνεργασίας που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό ΣΠΚ, διότι έχουν εξοικειωθεί με το εργαλείο ΤΠ και τις νέες διαδικασίες.
- Οι σαρώσεις, που πραγματοποιούνται με τον συντονισμό και τον έλεγχο της Επιτροπής, αποτελούν μέρος των τακτικών δραστηριοτήτων του δικτύου και έχουν εξασφαλίσει την προβολή του δικτύου μέσω σχετικών δημοσιεύσεων στον τύπο.
- Το δίκτυο εξετάζει και προγραμματίζει τις συντονισμένες δραστηριότητές του στα ετήσια σχέδια δραστηριοτήτων για την επιβολή της νομοθεσίας.
- Οργανώνονται με μεγαλύτερη επάρκεια μαθήματα κατάρτισης βάσει των ετήσιων σχεδίων κατάρτισης και μέσω του δικτύου των εθνικών εκπαιδευτών.
- Αναπτύσσεται μία κοινή προσέγγιση της συνεργασίας στα πλαίσια του δικτύου με συζητήσεις σε εργαστήρια, καθώς και με την πείρα που αποκτήθηκε στην πράξη κατά τη διάρκεια των τεσσάρων ετών λειτουργίας του δικτύου.
- Κατευθυντήριες γραμμές λειτουργίας, τις οποίες επεξεργάστηκε η Επιτροπή βάσει των συμπερασμάτων εργαστηρίου που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2009, παρέχουν πρακτικές οδηγίες στους αρμόδιους υπαλλήλους σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του δικτύου και με τον τρόπο επεξεργασίας αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής βάσει του κανονισμού ΣΠΚ.

Η αξιολόγηση των λειτουργιών τα δύο προηγούμενα έτη καταδεικνύει, ωστόσο, ότι εξακολουθούν να υφίστανται ελλείψεις και ότι δεν έχει αξιοποιηθεί ακόμη στο έπακρο η δυναμική του δικτύου. Πολλές αρχές σπάνια ή ουδέποτε χρησιμοποιούν τους μηχανισμούς συνεργασίας ΣΠΚ, ενώ έχει περιοριστεί ο βαθμός συμμετοχής ορισμένων από τους πλέον δραστήριους συντελεστές των πρώτων ετών, γεγονός που εξηγεί εν μέρει τον σχετικό περιορισμό των δραστηριοτήτων του δικτύου σε όρους νέων περιπτώσεων από το 2010.

Τα σύνθετα προβλήματα της διασυνοριακής επιβολής της νομοθεσίας που οφείλονται στις διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών για την προστασία των καταναλωτών και των διαδικαστικών κανόνων των κρατών μελών είναι περισσότερο εμφανή σε σύγκριση με τα πρώτα έτη λειτουργίας του δικτύου, όταν η προσπάθεια των αρμόδιων αρχών επικεντρωνόταν κατά κύριο λόγο στην εξοικείωσή τους με τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος. Οι χρονοβόρες διαδικασίες, οι διαφορετικοί τρόποι προσέγγισης του ζητήματος της επιβολής της νομοθεσίας και τα διαφορετικά επίπεδα εμπειρίας έχουν θέσει σε ακόμη μεγαλύτερη δοκιμασία την ετοιμότητα των αρχών να εργάζονται μέσω του δικτύου ΣΠΚ.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι δυσκολίες που συνάντησαν οι αρχές θα μπορούσαν να αποτελούν μια πρώτη ένδειξη ότι το νομοθετικό πλαίσιο που θέσπισε ο κανονισμός ΣΠΚ πρέπει να προσαρμοστεί για να βελτιωθεί η διασυνοριακή επιβολή της νομοθεσίας. Μπορεί επίσης να υποδηλώνει ότι πρέπει να επανεξεταστούν οι εθνικές διαδικασίες με βάση το πλαίσιο συνεργασίας ΣΠΚ, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι αρχές είναι σε θέση να επιτύχουν πλήρως τους στόχους του κανονισμού.

Η τεχνική τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού ΣΠΚ, που εγκρίθηκε το 2011, επέφερε μεγαλύτερη νομική σαφήνεια όσον αφορά τον κατάλογο των διατάξεων στις οποίες εφαρμόζονται οι μηχανισμοί συνεργασίας. Προς το παρόν, δεν υφίστανται, ωστόσο, επαρκή στοιχεία που θα δικαιολογούσαν την κίνηση μιας νομοθετικής διαδικασίας για ουσιαστικότερη αναθεώρηση του κανονισμού. Η αξιολόγηση της Επιτροπής για τα έτη που καλύπτονται από την παρούσα έκθεση δείχνει, αντίθετα, ότι πολλές από τις δυσκολίες που συναντά το δίκτυο μπορούν να αντιμετωπιστούν εντός του υφισταμένου νομικού πλαισίου.

Απαιτείται, συνεπώς, περισσότερη εμπειρία και συλλογή πληροφοριών, ώστε να υπάρξει καλύτερη εικόνα ως προς το αν ο κανονισμός πρέπει να αναθεωρηθεί και, εάν ναι, με ποιον τρόπο. Ειδικότερα, πρέπει να αξιολογηθεί σε βάθος το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένου του ζητήματος της πιθανής προσθήκης και άλλων ουσιαστικών νόμων στο παράρτημα. Επιπλέον, η διασφάλιση της διάθεσης επαρκών πόρων στις αρχές θα εξακολουθήσει να αποτελεί μείζονα πρόκληση τα επόμενα έτη αλλά και κρίσιμο παράγοντα για την επιτυχία του δικτύου.

5.2. Οι προοπτικές

Με βάση τα ανωτέρω, η πρώτη προτεραιότητα της Επιτροπής είναι να συνεργάζεται στενά με τα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που διαπιστώνονται στο πλαίσιο του υφισταμένου νομοθετικού πλαισίου.

Η Επιτροπή έχει εντοπίσει τους κατωτέρω τομείς στους οποίους πρέπει να επικεντρωθούν οι προσπάθειες βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα:

- Να συνεχιστούν οι προσπάθειες εδραίωσης του δικτύου με την αναβάθμιση των λειτουργιών των εργαλείων ΤΠ του δικτύου, την εξασφάλιση κατάρτισης για τους αρμόδιους υπαλλήλους μέσω του δικτύου εκπαιδευτών και τη μέριμνα ώστε οι κανόνες εφαρμογής να διευκολύνουν τη συνεπή και ταχεία διεκπεραίωση των αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής.
- Να διατηρηθεί η χρηματοδότηση κοινών δραστηριοτήτων για να ενθαρρυνθεί περαιτέρω η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και εμπειριών, αλλά να επαναξιολογηθεί το υφιστάμενο πρόγραμμα ανταλλαγής υπαλλήλων με βάση την εμπειρία που έχει αποκτηθεί και τις παρατηρήσεις των εθνικών αρχών.
- Να συνεχιστεί η συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές για να αναπτυχθεί μια κοινή προσέγγιση του ζητήματος της επιβολής της νομοθεσίας μέσω των συζητήσεων σε εργαστήρια, των κοινών δραστηριοτήτων και των σαρώσεων. Το δίκτυο θα μπορούσε επίσης να επωφεληθεί από τη διερεύνηση νέων τρόπων για την άσκηση συντονισμένων δραστηριοτήτων επιβολής της νομοθεσίας και παρακολούθησης της αγοράς, όπως ορίζει το άρθρο 9 του κανονισμού. Αυτό αποδείχθηκε με τις σαρώσεις του 2009 και του 2010, όπου μια ομάδα αρμόδιων αρχών συνδύασε τη σάρωση με άλλες δραστηριότητες επιβολής, ώστε να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή επίπτωση. Είναι επίσης αναγκαίο να εξεταστούν τρόποι για τη βέλτιστη χρησιμοποίηση των προειδοποιήσεων εντός του δικτύου.
- Να βελτιωθεί περισσότερο ο προγραμματισμός των δραστηριοτήτων του δικτύου. Τα ετήσια σχέδια δράσης για την επιβολή της νομοθεσίας αποτελούν ένα πρώτο βήμα για τον εντοπισμό τομέων κοινού ενδιαφέροντος για τις αρχές του δικτύου, αλλά η προσπάθεια αυτή πρέπει να συνεχιστεί. Αυτό αποκτά

ακόμη μεγαλύτερη σημασία, διότι οι αρμόδιες αρχές εργάζονται σε ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από τη στενότητα πόρων και δυσκολεύονται να συμβιβάσουν τις εθνικές προτεραιότητες με τις προτεραιότητες του ΣΠΚ. Οι αρχές θα πραγματοποιήσουν μια πρώτη συζήτηση για το θέμα στο πλαίσιο εργαστηρίου για την ιεράρχηση των δραστηριοτήτων στο τέλος του 2011.

- Παρομοίως, το δίκτυο πρέπει να αναπτύξει αποτελεσματικότερους τρόπους καθορισμού των προτεραιοτήτων επιβολής της νομοθεσίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, συνδυάζοντας τις άμεσες πληροφορίες που προέρχονται από τους καταναλωτές, οι οποίες είναι διαθέσιμες σε εθνικό επίπεδο, με τα στοιχεία που προέρχονται από εργαλεία όπως ο πίνακας αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές (Consumer Markets Scoreboard), από τη νέα βάση δεδομένων με καταγγελίες ή την βάση δεδομένων του δικτύου ευρωπαϊκών κέντρων καταναλωτών (ECC-Network). Αναφορικά με τις σαρώσεις σε επίπεδο ΕΕ, ομάδα αρμόδιων αρχών διερευνά τους τρόπους καλύτερου εντοπισμού των αναδυόμενων απειλών στο Διαδίκτυο, ώστε να εξασφαλιστεί στη συνέχεια ότι το δίκτυο μπορεί να ορίσει τα κατάλληλα μέτρα παρακολούθησης.
- Να καταβληθούν προσπάθειες να αναβαθμιστεί η δημόσια εικόνα του δικτύου ΣΠΚ. Οι δημοσιεύσεις στον Τύπο σχετικά με τις σαρώσεις παρέχουν σχετική προβολή των επιτευγμάτων του δικτύου, αλλά ελάχιστα πράγματα είναι ακόμη γνωστά σχετικά με τα αποτελέσματα τής (σε γενικές γραμμές) διμερούς συνεργασίας για την επιβολή της νομοθεσίας. Από τις εθνικές διετείς εκθέσεις συνάγεται ότι το έργο του ΣΠΚ παράγει απτά αποτελέσματα για τους καταναλωτές, αλλά οι παρεχόμενες πληροφορίες εξακολουθούν να είναι περιορισμένες. Και σε αυτή την περίπτωση, μια ομάδα αρμόδιων αρχών εργάζεται για τη χάραξη στρατηγικής εσωτερικής και εξωτερικής επικοινωνίας, η οποία θα εφαρμοστεί με μορφή σχεδίων επικοινωνίας εγκρινόμενων από την επιτροπή ΣΠΚ. Η ομάδα έχει ήδη παρουσιάσει τα πρώτα συγκεκριμένα αποτελέσματα με την αποστολή ενημερωτικής επιστολής στις αρμόδιες αρχές δύο φορές το έτος.

Σε μια πιο μακροπρόθεσμη προοπτική, η Επιτροπή αξιολογεί διεξοδικότερα το πλαίσιο και τις διαδικασίες συνεργασίας που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό ΣΠΚ, με στόχο να αξιολογήσει αν οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει το δίκτυο απαιτούν ενδεχομένως νομοθετική πρωτοβουλία.

Τα συμπεράσματα της παρούσας έκθεσης αποτελούν το πρώτο βήμα αυτής της διαδικασίας και αποτέλεσαν τη βάση για την επεξεργασία των όρων εντολής μιας εξωτερικής αξιολόγησης την οποία πρόκειται να προκηρύξει η Επιτροπή και της οποίας τα αποτελέσματα θα είναι διαθέσιμα το 2012. Ένα ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί σε αυτό το πλαίσιο είναι η επίπτωση που έχει το μάλλον ευρύ πεδίο του παραρτήματος του κανονισμού ΣΠΚ στην αποτελεσματικότητα και επάρκεια του δικτύου, ιδίως σε τομείς όπου υπάρχουν άλλα πλαίσια συνεργασίας. Πρέπει επίσης να αξιολογηθεί ο ρόλος της Επιτροπής στις δραστηριότητες του δικτύου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Συνολικός αριθμός αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής

Έτος	Προειδοποιήσεις (άρθρο 7)	Αιτήσεις για πληροφορίες (άρθρο 6)	Αίτηση επιβολής (άρθρο 8)	ΣΥΝΟΛΟ
2007	71	161	95	327
2008	100	122	170	392
2009	44	150	170	364
2010	37	89	134	260
ΣΥΝΟΛΟ	252	522	569	

2. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής ανά παραβιασθείσα οδηγία (2007 – 2010)

	Άρθρο 6 Πληροφορίες				Άρθρο 7 Προειδοποιήσεις				Άρθρο 8 Επιβολή νομοθεσίας				ΣΥΝΟ- ΛΟ
	2007	2008	2009	2010	2007	2008	2009	2010	2007	2008	2009	2010	
Οδηγία 2005/29/EK για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.	1	86	125	68	0	40	30	29	4	73	112	86	654
Οδηγία 84/450/ΕΟΚ για την παραπλανητική διαφήμιση	48	0	0	0	34	0	0	0	35	0	0	0	117
Οδηγία 2000/31/EK για το ηλεκτρονικό εμπόριο	3	9	13	16	7	20	14	8	15	48	54	40	247
Οδηγία 93/13/ΕΟΚ σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές	21	10	30	6	15	7	6	1	10	14	14	37	171

Οδηγία 97/7/EK για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις	11	4	18	22	4	11	2	4	9	22	35	19	161
Οδηγία 97/55/EK για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση προκειμένου να συμπεριληφθεί η συγκριτική διαφήμιση	40	0	0	0	4	0	0	0	3	0	0	0	47
Οδηγία 94/47/EK για τη χρονομεριστική μίσθωση	27	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	30
Οδηγία 85/577/EK για τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος	1	10	2	3	0	6	0	1	1	0	7	5	36
Οδηγία 2001/83/EK για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση	2	0	3	0	3	2	0	0	6	2	4	7	29
Οδηγία 1999/44/EK σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών.	2	1	2	1	1	3	4	2	3	4	8	8	39
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 για την άρνηση επιβίβασης και τη ματαίωση ή τη μεγάλη καθυστέρηση πτήσεων	1	1	0	0	1	2	0	0	3	4	7	1	20
Οδηγία 98/6/EK για την αναγραφή των τιμών	0	0	1	2	0	1	0	0	2	3	5	1	15
Οδηγία 90/314/ΕΟΚ για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις	2	1	1	1	0	2	1	2	1	0	0	5	16
Οδηγία 2002/65/EK σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές	0	0	1	0	1	3	0	0	1	0	2	1	9
Οδηγία 87/102 για την καταναλωτική πίστη	1	0	1	1	0	1	1	0	0	0	0	0	5
Οδηγία 89/552 σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	2

3. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής ανά τομέα (2007 – 2010)

	2007			2008			2009			2010			Σύνολο
	Αρθ. 6	Αρθ. 8	Αρθ. 7	Αρθ. 6	Αρθ. 8	Αρθ. 7	Αρθ. 6	Αρθ. 8	Αρθ. 7	Αρθ. 6	Αρθ. 8	Αρθ. 7	
Είδη ένδυσης και υπόδησης	1	0	0	0	5	0	1	3	1	2	0	1	14
Επικοινωνία	0	2	1	4	25	15	9	24	4	3	8	2	97
Εκπαίδευση	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	3
Τρόφιμα και μη αλκοολούχα ποτά	1	1	1	2	0	0	4	2	0	2	3	3	19
Επίπλωση και διακόσμηση, οικιακός εξοπλισμός και συνήθης συντήρηση κατοικιών	0	1	0	1	1	1	9	6	1	5	4	1	30
Υγεία	6	11	6	5	14	6	6	11	1	9	10	2	87
Στέγαση, ύδρευση, ηλεκτρικό ρεύμα, φυσικό αέριο και άλλα καύσιμα	0	0	0	1	0	0	4	0	0	2	0	0	7
Διάφορα αγαθά και υπηρεσίες	30	10	9	8	24	12	24	27	18	17	27	6	212
Εκτός ταξινόμησης	10	9	4	59	39	35	37	23	5	11	9	6	247
Αναψυχή και πολιτισμός	35	13	4	15	13	17	23	33	7	26	39	9	234
Εστιατόρια και ξενοδοχεία	5	2	1	19	0	8	6	5	0	7	4	3	60
Μεταφορές	72	46	45	8	47	6	26	36	7	5	30	4	332
ΣΥΝΟΛΟ	161	95	71	122	170	100	149	170	44	89	134	37	

4. Διάρκεια σε ημέρες (μέσος όρος) για τη διεκπεραίωση αίτησης αμοιβαίας συνδρομής στο ΣΣΠΚ

	2008	2009	2010
Αιτήσεις πληροφοριών (άρθρο 6)	148	208	125
Αιτήσεις επιβολής νομοθεσίας (άρθρο 8)	177	283	128

5. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής ανά μέθοδο πώλησης (2007 – 2010)

	2007			2008			2009			2010			Σύνολο
	Άρθ. 6	Άρθ. 8	Άρθ. 7	Άρθ. 6	Άρθ. 8	Άρθ. 7	Άρθ. 6	Άρθ. 8	Άρθ. 7	Άρθ. 6	Άρθ. 8	Άρθ. 7	
Εκτός εμπορικού καταστήματος	0	5	0	11	3	8	6	3	0	3	3	3	45
Κατάλογοι	6	4	0	0	2	1	1	3	0	1	0	1	19
Κατ' οίκον πωλήσεις	0	0	0	4	1	2	0	2	0	0	0	1	10
Ηλεκτρονικό μήνυμα	1	3	2	0	0	0	7	2	0	0	1	3	19
Άμεση συναλλαγή	44	2	0	27	3	12	5	6	3	17	8	4	131
Τηλεομοιοτυπία	0	1	0	0	0	0	4	1	1	58	0	1	66
Διαδίκτυο	91	63	54	32	136	72	89	137	34	9	110	25	852
Ταχυδρομείο	14	5	6	36	13	3	38	10	4	2	10	5	146
Εφημερίδα	0	2	2	0	0	1	2	2	1	7	0	7	24
Άγνωστο	0	1	1	5	3	2	1	1	2	2	0	1	19

Τηλεφωνικά	6	11	7	15	8	2	9	10	3	4	5	1	81
Στο κατάστημα	0	4	2	1	6	0	0	0	0	0	0	0	13
Με αποστολή γραπτού μηνύματος	0	1	1	0	2	1	4	7	0	17	0	2	35

6. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που εκδόθηκαν/παραλήφθηκαν (άρθρα 6-7-8) από κράτη μέλη το 2007-2010

	2007		2008		2009		2010	
	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή
Αυστρία	2	67	3	72	7	44	7	29
Βέλγιο	128	67	119	85	84	51	29	28
Βουλγαρία	12	57	2	63	1	34	4	21
Κύπρος	0	60	0	64	0	34	1	26
Τσεχική Δημοκρατία	2	59	0	66	4	36	4	27
Γερμανία	5	72	12	101	16	64	13	59
Δανία	12	64	14	66	10	37	10	23
Εσθονία	8	57	12	71	6	40	1	21
Ισπανία	0	72	8	98	23	65	28	50
Φινλανδία	5	58	31	75	2	33	2	23
Γαλλία	40	65	16	88	56	81	60	38
Ελλάδα	0	58	0	68	0	31	1	23
Ουγγαρία	70	63	30	61	23	32	22	28
Ιρλανδία	0	72	0	84	2	48	0	36
Ιταλία	2	59	2	62	4	42	2	33
Λιθουανία	0	57	0	67	4	33	4	22
Λουξεμβούργο	0	62	0	70	1	39	2	27
Λετονία	4	63	11	66	6	36	6	24
Μάλτα	0	55	0	55	3	34	8	23
Κάτω Χώρες	3	102	13	120	28	82	9	61
Πολωνία	1	61	9	65	3	35	5	28
Πορτογαλία	0	60	1	68	3	39	0	29
Ρουμανία	0	53	0	53	1	35	0	25
Σουηδία	7	65	33	79	12	44	6	30
Σλοβενία	0	59	0	67	0	31	1	21
Σλοβακία	2	65	3	72	11	36	6	28
Ηνωμένο Βασίλειο	14	90	65	84	45	84	27	54

ΣΥΝΟΛΟ	317		384		355		258	
---------------	------------	--	------------	--	------------	--	------------	--

7. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που εκδόθηκαν/παραλείφθηκαν από κράτη μέλη το 2007

	Αιτήσεις παροχής πληροφοριών Άρθρο 6		Προειδοποιήσεις Άρθρο 7		Αιτήσεις επιβολής της νομοθεσίας Άρθρο 8		ΣΥΝΟΛΟ	
	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή
Αυστρία	1	4	0	56	1	7	2	67
Βέλγιο	42	7	51	54	35	0	128	67
Βουλγαρία	4	2	0	55	8	0	12	57
Κύπρος	0	3	0	56	0	1	0	60
Τσεχική Δημοκρατία	1	4	0	55	1	0	2	59
Γερμανία	1	10	2	55	2	7	5	72
Δανία	12	7	0	55	0	2	12	64
Εσθονία	1	2	1	53	6	2	8	57
Ισπανία	0	10	0	52	0	10	0	72
Φινλανδία	5	3	0	54	0	1	5	58
Γαλλία	19	6	7	56	14	3	40	65
Ελλάδα	0	2	0	55	0	1	0	58
Ουγγαρία	68	4	2	55	0	4	70	63
Ιρλανδία	0	7	0	56	0	9	0	72
Ιταλία	0	3	2	54	0	2	2	59
Λιθουανία	0	2	0	54	0	1	0	57
Λουξεμβούργο	0	4	0	56	0	2	0	62
Λετονία	0	5	1	54	3	4	4	63
Μάλτα	0	1	0	54	0	0	0	55
Κάτω Χώρες	3	27	0	60	0	15	3	102
Πολωνία	0	3	0	55	1	3	1	61
Πορτογαλία	0	5	0	55	0	0	0	60
Ρουμανία	0	3	0	49	0	1	0	53
Σουηδία	3	6	0	54	4	5	7	65
Σλοβενία	0	2	0	54	0	1	0	59

Σλοβακία	0	8	0	55	2	2	2	65
Ηνωμένο Βασίλειο	0	18	5	63	9	9	14	90
ΣΥΝΟΛΟ	160	158	71		86	92	317	

8. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που εκδόθηκαν/παραλείφθηκαν από κράτη μέλη το 2008

	Αιτήσεις παροχής πληροφοριών Άρθρο 6		Προειδοποιήσεις Άρθρο 7		Αιτήσεις επιβολής της νομοθεσίας Άρθρο 8		ΣΥΝΟΛΟ	
	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή
Αυστρία	1	3	1	66	1	3	3	72
Βέλγιο	28	9	43	70	48	6	119	85
Βουλγαρία	0	0	0	63	2	0	2	63
Κύπρος	0	0	0	64	0	0	0	64
Τσεχική Δημοκρατία	0	2	0	63	0	1	0	66
Γερμανία	3	13	2	68	7	20	12	101
Δανία	0	1	1	64	13	1	14	66
Εσθονία	10	0	0	64	2	7	12	71
Ισπανία	0	29	0	59	8	10	8	98
Φινλανδία	0	1	20	74	11	0	31	75
Γαλλία	7	5	0	65	9	18	16	88
Ελλάδα	0	5	0	63	0	0	0	68
Ουγγαρία	6	3	4	55	20	3	30	61
Ιρλανδία	0	2	0	63	0	19	0	84
Ιταλία	1	3	1	51	0	8	2	62
Λιθουανία	0	1	0	63	0	3	0	67
Λουξεμβούργο	0	1	0	68	0	1	0	70
Λετονία	0	1	1	63	10	2	11	66
Μάλτα	0	1	0	54	0	0	0	55
Κάτω Χώρες	2	24	4	59	7	37	13	120
Πολωνία	2	1	0	63	7	1	9	65
Πορτογαλία	0	1	1	63	0	4	1	68
Ρουμανία	0	0	0	53	0	0	0	53

Σουηδία	15	2	10	72	8	5	33	79
Σλοβενία	0	1	0	64	0	2	0	67
Σλοβακία	0	4	0	63	3	5	3	72
Ηνωμένο Βασίλειο	43	8	12	65	10	11	65	84
ΣΥΝΟΛΟ	118	121	100		166	167	384	

9. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που εκδόθηκαν/παραλείφθηκαν από κράτη μέλη το 2009

	Αιτήσεις παροχής πληροφοριών Άρθρο 6		Προειδοποιήσεις Άρθρο 7		Αιτήσεις επιβολής της νομοθεσίας Άρθρο 8		ΣΥΝΟΛΟ	
	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή
Αυστρία	0	7	1	32	6	5	7	44
Βέλγιο	25	11	25	36	34	4	84	51
Βουλγαρία	1	3	0	31	0	0	1	34
Κύπρος	0	3	0	31	0	0	0	34
Τσεχική Δημοκρατία	0	2	0	31	4	3	4	36
Γερμανία	3	14	0	36	13	14	16	64
Δανία	6	1	0	32	4	4	10	37
Εσθονία	0	3	0	33	6	4	6	40
Ισπανία	7	15	4	37	12	13	23	65
Φινλανδία	0	0	1	31	1	2	2	33
Γαλλία	40	20	1	38	15	23	56	81
Ελλάδα	0	0	0	31	0	0	0	31
Ουγγαρία	10	1	1	31	12	0	23	32
Ιρλανδία	1	2	0	32	1	14	2	48
Ιταλία	1	3	1	35	2	4	4	42
Λιθουανία	2	1	0	31	2	1	4	33
Λουξεμβούργο	0	4	0	31	1	4	1	39
Λετονία	0	3	1	31	5	2	6	36
Μάλτα	0	3	0	31	3	0	3	34
Κάτω Χώρες	26	21	1	32	1	29	28	82
Πολωνία	0	1	0	33	3	1	3	35

Πορτογαλία	0	1	0	34	3	4	3	39
Ρουμανία	0	0	0	31	1	4	1	35
Σουηδία	4	4	0	35	8	5	12	44
Σλοβενία	0	0	0	31	0	0	0	31
Σλοβακία	2	0	0	31	9	5	11	36
Ηνωμένο Βασίλειο	22	21	8	39	15	24	45	84
ΣΥΝΟΛΟ	150	149	44		161	169	355	

10. Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που εκδόθηκαν/παραλείφθηκαν από κράτη μέλη το 2010

	Αιτήσεις παροχής πληροφοριών Άρθρο 6		Προειδοποιήσεις Άρθρο 7		Αιτήσεις επιβολής της νομοθεσίας Άρθρο 8		ΣΥΝΟΛΟ	
	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή	έκδοση	παραλαβή
Αυστρία	3	5	0	22	4	2	7	29
Βέλγιο	12	2	6	24	11	2	29	28
Βουλγαρία	0	0	4	21	0	0	4	21
Κύπρος	0	2	1	22	0	2	1	26
Τσεχική Δημοκρατία	2	0	1	22	1	5	4	27
Γερμανία	2	12	0	26	11	21	13	59
Δανία	0	0	0	23	10	0	10	23
Εσθονία	0	0	0	21	1	0	1	21
Ισπανία	1	10	5	31	22	9	28	50
Φινλανδία	1	0	1	21	0	2	2	23
Γαλλία	45	1	1	23	14	14	60	38
Ελλάδα	0	1	0	22	1	0	1	23
Ουγγαρία	9	2	3	21	10	5	22	28
Ιρλανδία	0	3	0	23	0	10	0	36
Ιταλία	1	1	0	26	1	6	2	33
Λιθουανία	1	0	0	21	3	1	4	22
Λουξεμβούργο	2	3	0	23	0	1	2	27
Λετονία	0	0	0	21	6	3	6	24
Μάλτα	0	1	0	21	8	1	8	23

Κάτω Χώρες	1	16	2	24	6	21	9	61
Πολωνία	0	0	0	23	5	5	5	28
Πορτογαλία	0	1	0	27	0	1	0	29
Ρουμανία	0	1	0	23	0	1	0	25
Σουηδία	1	4	2	22	3	4	6	30
Σλοβενία	1	0	0	21	0	0	1	21
Σλοβακία	1	4	0	23	5	1	6	28
Ηνωμένο Βασίλειο	6	18	11	25	10	11	27	54
ΣΥΝΟΛΟ	89	87	37		132	128	258	

11. Έλεγχος σύνδεσης και χρήσης ΣΣΠΚ - αριθμός αρμόδιων αρχών (Δεκέμβριος 2010)

<i>Χρήστες του ΣΣΠΚ</i>	<i>Αρχές</i>
<i>Συνολικά 750 ενεργοί χρήστες σε 30 χώρες</i>	<p><i>Συνολικά 346 αρχές και 30 ενιαία γραφεία σύνδεσης με πρόσβαση στο ΣΣΠΚ.</i></p> <p><i>Το 30% από αυτές δεν έχει εκδώσει ποτέ αίτηση αμοιβαίας συνδρομή, μολονότι διαθέτουν κωδικό πρόσβασης.</i></p>